

ת"פ 20524/04 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד מנאר בראנסי

בית משפט השלום בכפר-סבא
ת"פ 17-04-2024 מדינת ישראל נ' בראנסי(עוצר)
לפני כבוד השופט אביב שרון

בعنין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד דנית שושן

נ ג ד

מנאר בראנסי (עוצר) ת.ז. הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד יעל תילאי

זכור דין

1. הנאשם, יליד 1990, הורשע על פי הודהתו, ובמסגרת הסדר דין, בעבירות של **פצעה כשהעריין מזוין**, בニיגוד לסעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תש"ז-1977 **ואiomים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן ביום 8.4.17 בשעה 14:00 בטيبة התגלו ויכוח רם בין סאג'י בראנסי (להלן - המתלוון) לבין הנאשם. שkan המתגורר בסמיכות שמע את הצעקות, פתח את חלון חדרו וראה את הנאשם מחזיק בחפץ חד ומנוון בו כלפי המתלוון אשר היה באותו עת שכוב על הריצה. באותו הנסיבות ذكر הנאשם את המתלוון באמצעות החפץ החד ברגלו ובעט בו בפנים כשהוא שכוב על הריצה. משבחינה במתואר לעיל שכנה אחרת המתגוררת בסמיכות, אימע עליה הנאשם באומרו לה: "אני הארוג אותך". באותו הנסיבות נגרמו למתלוון כ-4 חתכים בירך רגל שמאל, הוא פונה לטיפול בבית חולים מאיר ונזקק לתפירה.

2. לא הייתה הסכמה לעונש וכל צד טען קריאות עינוי.

3. לשיבת הטיעונים לעונש זימן ב"כ הנאשם את נפגע העבירה - המתלוון - אשר לא נרשם עד תביעה בתיק, וזאת על מנת "להuid לגבי נסיבות שקשורת ביצוע העבירה שאינן סותרות את עובדות כתוב האישום" (עמ' 9, ש' 17). בעדותו בבית המשפט סיפר המתלוון כי עבר לאירוע מסויא כתוב האישום "אני קילulti את מנאר וכמעט תקפתית אותו. אני מבקש חסינות" (עמ' 11, ש' 16). לאחר שניתנה החלטה לעוני בקשרו של המתלוון לחסין מפני הפללה עצמית, צמצם ב"כ הנאשם את שאלותיו והתמקדש ביחסו של המתלוון עם הנאשם. המתלוון סיפר שיחסו עם הנאשם "בסדר" וכי מדובר בין דודה שלו. הם מתגוררים ייחודי באותו בגין. עוד הדגיש כי הנאשם הוא כמו "אח גדול" שלו והוא סולח לו

עמוד 1

על מעשי. לדבריו, לא נותר לו נזק רפואי כתוצאה מהמעשה.

4. ב"כ המאשימה הפantha לערכימ החברתיים המוגנים בביצוע העבירות שעניהם שמירה על שלומו ובטחונו של הציבור, מניעת פגעה בשלות חייו של אדם ומונעת פגעה בגופו של אדם. התובעת הפantha לניסיובתו החמורות של האירוע, כאשר בעקבות ייכוח מילולי ذكر הנasm את המתлонן באמצעות חוץ חד, בעודו שוכב על הרצפה, ולאחר מכן, באקט של אכזריות, בעט בפנוי. ב"כ המאשימה הפantha לטעותה לתעוזת חדר המין (**תע/2**) ולעובדתה שבתקנות הדקירה נגרמו למתلونן כ-4 חתכים שהצרכו טיפולה. היא טענה שהדקירה בירך היונה פוטנציאלית לפגעה ממשית. בנסיבות אלה, עתרה לקבעת מתחם העונש הולם הנע בין 20 ל-40 חודשים מסר לצד רכיבי עונשו נלוויים. את עונשו של הנasm ביקשה למקום "בשליש העליון של המתחם", ולהוסיף עליו מסר על תנאי, קנס ופיקוח למתلونן, זאת נוכח עבורי הפלילי הכלל שתי הרשעות קודמות - האחת מינואר 2015, בגין עבירות של גנבת רכב, חבלה במכשיר החזקת כלי פריצה, נהיגה פוחצת והפרעת שוטר - במסגרת הוטלו עליו 24 חודשים מסר; והשנייה מחודש יוני 2011, בגין עבירות של נהיגה ללא רשות, החזקת סמץ לצריכה עצמית, הפרת הוראה חוקית, גנבת רכב ואיומים - במסגרת הוטלו עליו 18 חודשים מסר. התובעת צינה שאת העבירות מושא תיקנו ביצע הנasm כ-8 חודשים לאחר שחרורו מהכלא.

התובעת הגישה פסיקה.

5. ב"כ הנasm טען שרב הנסתור על הגלוי בכתב האישום המתוקן. הוא הפנה לעעובדת למקרה שהמתلونן לא נרשם כעד תביעה והעובדות הנזכרות בכתב האישום נלקחו מהודעותיהם של עדי ראייה. למעשה, למעט גביית הودעה אחת מהמתلونן לא נעשה נסיוון כן ואמייתי לגבות גירסה סדרה ממנה. בנסיבות אלה, יש ליתן משקל מוגבר להודאותו של הנasm בכתב האישום המתוקן שבחר להודיעות למרות קיומו של קושי ראייתי מסוים. ב"כ הנasm הפנה לעדות המתلونן וטען שהוא למעשה זה שהחל באירוע בפרק שמעט תקף את הנasm. בנסיבות אלה, וה גם שההגנה אינה טוענת לקיומה של הגנה עצמית, הרי שמדובר בקירבה לסיג לאחריות הפלילית ומידת אשמו של הנasm פחותה. נתען כי הנasm לא תכנן את המעשה, לא הוכח שהוא ניגש להביא את החוץ החד או שהביאו מטר מחשבה מוקדמת לתקוף את המתلونן ואף לא הוכח סוג החוץ החד וטיבו. עוד נתען כי המתلونן אישר שלא נגרם לו נזק רפואי כתוצאה מהמעשה. בנסיבות אלה ביקש הסניגור לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מסר על תנאי ל-6 חודשים מסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. את עונשו של הנasm ביקש ביחס לחייב קרוב לתחתיו המתוקן, שכן הנasm הודה בכתב האישום המתוקן ונטל אחריות, אף שלמעשה שנקבע לשמעית הריאות לא התיצבו שני עדי התביעה המהותיים; הקשר בין הנasm למתلونן טוב; המתلونן העיד שהוא סולח לנasm על מעשיו; ויש לייחס לעבורי הפלילי של הנasm משקל מועט שכן מדובר בעבירות שאין מן העניין. הסניגור הגיש פסיקה.

דין והכרעה

6. אין צורך להזכיר מילים אודות התופעה החמורה של פתרון סכסוכים בדרכים אלימות. החברה הפקה אלימה והפנית אלימות כלפי הזולת - אם מדובר באלים מילולית ואיומים ואם מדובר באלים פיזית, בין באמצעות הידיים, ובין באמצעות סכינים, חפצים חדים ושאר "כלי נשק קרים" - הפקה למעשה של יום ביום, כאשר אין לך يوم שאינו

ambil' שמדוח על נפגעים בגוף או בנפש כתוצאה מעשי אלימות אלה.

פסקת בתי המשפט עקבית וענינה, ככל, הטלת עונשי מאסר לrico בפועל על מבצעי מעשי אלימות חמורים בכלל, ועל אלה הטעקים את הזולות וגורמים לו לחבלות חמורות באמצעות סכינים או חפצים חדים לминיהם. על הערכם החברתיים המוגנים ועל הצורך להילחם בתופעת האלים באמצעות עונשה מוחשית, ראה, למשל, ע"פ 6260/15 **חדרה נ' מדינת ישראל (23.2.06)** שם נאמר - "שוב ושוב נתקלים אנו במקרים בהם נעשה שימוש בסכינים לשם ישוב סכסוכים, ולעתים מדובר בסכסוכים שלדים ופערומים ביותר. בשל ריבויים של המקרים אין מנוס אלא לנוקוט בגישה מחמירה, לפיה ניתן משקל עודף לשיקולים כליליים על פני שיקולים אינדיבידואליים"; כן ראה ע"פ 9878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.10)** שם נאמר - "האלימות מכרסמת ביסודות חברתו, ועלינו להשביל מלחמה נגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלים כלפי הזולות. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכבד את העונשה על עבריינים אלו. חברתו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלים היא בהטלה עונשים ראויים שישקפו ערכיהם של תגמול והרטעה". עוד על התופעה המכונה "תת תרבות הסיכון" ועל שימוש באמצעות קרים אחרים לצורך ישוב סכסוכים ומחלוקות ראה ע"פ 2441/15 **חכם נ' מדינת ישראל (6.7.16)**.

7. העירות אותן ביצע הנאשם פוגעות בערכם החברתיים המוגנים שעיניהם קדושת החיים; שמירה על שלומם ובطنם של אזרחי המדינה; מניעת פגעה בגוף ובנפש; ומונעת פגעה בשלות החיים ובתחום המוגנות למרחב הציבור.

בחינת נסיבות ביצוע העירות מעלה כי פגיעה הנאשם בערכים החברתיים המוגנים היא רבה - הנאשם אחז בחף זה כשהוא עומד מעל המתлон השוכב על הריצפה לאחר ויכוח קולני שהתרחש ביניהם; הנאשם ذكر באמצעות החף החד את המתلون בירכו; הנאשם בעט למATALON פניהם; הנאשם איים על שכנה שגרה בסמוך והשקייה על המתරחש בכך שאמר לה שירוג אותה; נגרמה למATALON פציעה של ממש בדמות כ-4 חתכים אשר הצריכו פינוי לבית חולים וטיפול החתכים (תעודת רפואי, **תע/2**). אכן, אין ראייה או טענה שהנאשם הגיע להצטייד בחף החד, או שהיה הפגיעה בעת הויכוח הקולני במסגרת הפטheid בחף החד ושב למקום על מנת להמשיך בתקיפת המתلون, ואולם עצם העובדה שהנאשם שהה במקום, או הסתובב בחוץ, כשהוא נושא על גופו חוף חד זמין לשימוש מהוות נסיבה מחירה כשלעצמה. גם העובדה שנגרמו למATALON כ-4 חתכים בירך מעידה על כך שלא מדובר בדקירה שטחית או אגבית, אלא במעשה נマー ומכoon, כשבהמשך, הנאשם אף בעט בפניו של המתلون, מעשה המתאפיין במידה בלתי מボטلة של אזרחות.

8. יחד עם זאת, יש ליתן משקל לקולא לעובדה שהנאשם לא הציג מראש בחף החד על מנת לאروب למATALON ולתקוף אותו או "לסגור אותו חשבון" (כפי שמכור במקרים אחרים); מעשה התקיפה לא היה מתוכנן מראש, אלא מדובר בהתלקחות ספונטנית; מבלתי לזל בפוטנציאל הנזק, הרי שהנאשם ذكر את המתلون שלא באיבר חיווני (דוגמת בטן; צוואר; חזח; או ראש); הנאשם הפסיק את מעשה התקיפה מיוזמתו, מבלתי הצד שלישי נדרש להפריד בין הנאשם למATALON; אمنם נגרמה למATALON פציעה שהצריכה טיפול, אך לא מדובר בנזק צמיית.

בהתיחס לדברי המתلون בעדותו לענין העונש, הרי שמשהמתلون לא מסר גירסה במשטרה, ומשלבגנתי הנאשם, בחקירהו במשטרה, הבהיר תקיפת המתلون וכותב האישום המתוקן נוסח על פי הודיעותיהם של עדי ראייה לאירוע - לא ראייתי ליתן משקל לעדות המתلون לפניי. אומר לעללה מן הנדרש כי גם אם הייתה נותנת משקל כלשהו לדברי המתلون,

עדין דבריו אינם מהווים ראשית הצדקה למעשי הנאשם ולא מקרבים אותו כהוא זה לסייע לאחוריות פלילתית. צורך המתלוון ציין בעדותו "אני קילתי את מנאר וכמעט תקפתו אותו" - דהיינו, לכל היותר המתלוון קילל את הנאשם והתכוון לתקוף אותו, אך לא תקף אותו בפועל ולא החל להוציא אל הפועל את כוונת התקיפה. במקום לנתק עמו מגע, בחר הנאשם להגב בדרכ שагיב, כך שברור שאין מדובר כאן בהגנה עצמית או באבק של הגנה עצמית.

9. מנעד הענישה בעבירה של פיצעה כשהעברית מזויין בסכין, בחוץ חד או בנשך קר רחוב:

- בرع"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12) דחה בית המשפט העליון בבקשת רשות ערעור של הנאשם שהורשע על פי הودאותו בתקיפת שני מתלוונים במסעדה באמצעות חפץ, מספר פעמים, ובעוד אחד המתלוונים שכוב על הריצה מהוסר הכרה. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון ל-11 חודשים מאסר.

- בرع"פ 8699/15 **אבותאנו נ' מדינת ישראל** (17.12.15) נדחתה בבקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם שהורשע על פי הודאותו בפיצעה על רקע חוב כספי. נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-18 חודשים מאסר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי אשר עבר הליך שיקומי, נגזרו 8 חודשים מאסר בפועל.

- בرع"פ 1601/14 **פרץ נ' מדינת ישראל** (3.3.14) נדחתה בבקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע על פי הודאותו בעבירות של פיצעה בנסיבות מחמירות כשהוא מזויין בנשך קר ותקיפה סתם, ונדון ל-10 חודשים מאסר בפועל.

- בעפ"ג (מחוזי מרכז) 45636-13-06 **מדינת ישראל נ' טל** (30.6.13) מדובר במшиб שהורשע על פי הודאותו בעבירה של חבלה ופיצעה כשהעברית מזויין, בכר שתקף אחר על ידי קר שחבט בbekbok בראשו עד שהbekbok נשבר והטיח את bekbok השבור בפניו של המתלוון וגרם לו חתך عمוק ושני חתכים בזרועו שהצריכו טיפול. בית משפט קמא גזר על המшиб, נעדר עבר פלילי אשר עבר הליך שיקומי, 6 חודשים מאסר לרכיבי בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע מתחם עונש הולם הנע בין 9 ל-24 חודשים מאסר ל-24 חודשים מאסר וגזר על המшиб 12 חודשים מאסר.

10. לאור האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות נع בין 8 ל-24 חודשים מאסר, לצד רכיבי ענישה נלוויים.

11. בחינת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מעלה כי מדובר בנאים שהורשע פעמים בעבר בעבירות חמורות ונדון לעונשי מאסר שאינם קצרים, בני 24 ו-18 חודשים, בשנים 2011 ו-2015, בעיקר בגין עבירות רכוש מתחום גניבת כלי רכב. בנגד לדברי הסניגור הנכבד, הנאשם הורשע בעבר בעבירות אלימות (איומים, הפרעת שוטר והכשלת עיקול), אף אם לא מן הרף הגבוה. עיננו הרואות כי לא מדובר בנאים נורמטיבי, או צזה שעבר (או החל לעבר) הליך שיקומי, והubenיות שהוא מבצע לאורך השנים מחמירות וכן גם העונשים המוטלים עליו.

מנגד, רأיתי ליתן משקל ממשי לקולא להודאת הנאשם במיחס לו בכתב האישום ולנטילת האחוריות הכנה, כאשר ברקע היעדר גירסה מפלילה מצד המתלוון וכאשר לדין ההוכחות שנקבע לא התייצבו שני עדי התביעה המהוותים ולמרות זאת בחר הנאשם להודות בכתב האישום המתוקן. עוד רأיתי ליתן משקל לכך שבה Hodatot הביא הנאשם לחסכו

בاهעדרת שני עדי הראיה - שכנו של הנאשם - אשר מתן עדות בבית המשפט עלול היה להטיס את האווירה בשכונה ולהעכיר את יחסיו השכניםות. נתתי אף משקל מסוים לבקשת המתلون שלא להחמיר עם הנאשם ולעובדה שלאחר האירועם שבו להיות בקשר.

12. נוכח אלה, מצאתי למקם עונשו בסביבות מרכז המתחם שנקבע על ידי לעיל.

13. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשים מאסר מיום מעצרו, 10.4.17.

ב. 7 חודשים מאסר על תנאי במשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי שלא יעבור כל עבירות אלימות, לרבות איוםים.

ג. פיצוי כספי לנפגע העבירה, סאג'י בראנטי, בסך 2,000 ל"נ, אשר ישולם ב-4 תשלוםmons חודשיים, רצופים ושוויים החל מיום 15.12.17. לא ישולם תשלום במועד יעדם מלא הסכם לפירעון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ב' חשוון תשע"ח, 22 אוקטובר 2017, במעמד ב"כ המאושרה עו"ד أنها גורלניק, הנאשם ובאו כוחו, עו"ד חאלד מנטור.